

Ärrika mysterier (4): Marias Upptagning i himmelen

Den 15 augusti firar Kyrkan Marias upptagning till himmelen. ”Tänk på Jungfru Maria, full av nåd, dotter till Gud Fader, moder till Gud Son, Gud helige Andes brud. I hennes Hjärta finns det plats för hela mänskligheten utan åtskillnader eller särbehandlingar. —Var och en är hennes son, hennes dotter.” (Den helige Josemaría, Plogfåran, 801)

2021-11-10

*Assumpta est Maria in coelum:
gaudent angeli!*

Gud har upptagit Maria i himlen med kropp och själ – och änglarna jublar!

Så sjunger Kyrkan. — Och så, med detta glädjerop, börjar vi betrakta denna dekad av rosenkransen.

Guds moder har somnat in. — Vid hennes bädd står de tolv apostlarna, med Mattias i Judas ställe.

Även vi får stå vid hennes sida, genom en nåd som respekteras av alla.

Men Jesus vill ha sin Moder, kropp och själ, i sin härlighet. — Det himmelska hovet i all sin prakt hyllar Vår Fru. — Du och jag – som ju är barn, när allt kommer omkring – tar

tag i släpet på Jungfruns härliga blå mantel, och på så sätt kan vi betrakta den hänförande scenen.

Den heliga Treenigheten tar emot Guds dotter, moder och brud och överhopar henne med hedersbetygelser ... — Och Vår Frus majestät är sådant att änglarna måste fråga: Vem är hon?

Rosenkransen, fjärde ärorika mysterium

I dag firar vi, förenade med hela Kyrkan, Guds Moders, Dotters och Bruds triumf. (...) Vi gläds över att Maria, efter att ha åtföljt Jesus från Betlehem ända till Korset, står vid honom till kropp och själ, förhärligad för evigt.

När Kristus går förbi, 176

Assumpta est Maria in coelum, gaudent angeli. Gud har upptagit Maria, till kropp och själ, i himlen.

Änglarna och människorna gläds.
Varför känner vi i dag denna djupa
glädje, med hjärtat som nästan
verkar vilja hoppa ur bröstet och
själen översvämmad av frid? Det är
för att vi firar vår Moders
förhärligande och det är naturligt att
vi som är hennes barn känner ett
särskilt jubel då vi ser hur den heliga
Treenigheten ärar henne.

Vi är alla hennes barn; hon är hela
mänsklighetens Moder. Och nu firar
mänskligheten minnet av hennes
obeskrivliga Upptagning i himlen:
Maria tas upp i himlen, dotter till
Gud Fader, moder till Gud Son, Gud
helige Andes brud. Större än henne
är endast Gud. (...) Men lägg märke
till att om Gud velat upphöja sin
Moder, är det även säkert att Maria
under sitt jordeliv varken besparades
lidande, trötthet i sitt arbete eller
trons halvdunkel. Den kvinna av
folket som en dag utbrast i en
lovprisning av Jesus med orden

Saligt det moderliv som har burit dig, och saliga de bröst som du har diat besvarar Herren med orden: Säg hellre: Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det. Det var ett lov av hans Moder, av hennes fiat, av det uppriktiga, hängivna må det ske som uppfylldes till sina yttersta konsekvenser, som inte tog sig uttryck i spektakulära gester utan i vardagens gömda och tysta offer.

För att vara gudomliga, för att bli gudomligjorda måste vi börja med att vara mycket mänskliga och leva vårt liv som vanliga människor inför Gud och helga det som kan förefalla litet. Så levde Maria. Hon som är full av nåd, som är föremål för Guds behag, hon som står över änglarna och helgonen levde ett normalt liv.

Maria är en skapad varelse som vi, med ett hjärta som vårt, som kan känna lycka och glädje, lidande och tårar. Innan Gabriel meddelade

henne Guds vilja, visste vår Fru inte att hon hade utvalts av evighet till att vara Messias Moder. Hon anser sig vara ringa: därför erkänner hon senare, med djup ödmjukhet, att den Mäktige har gjort stora ting med henne.

När Kristus går förbi, 171-172

Vår Frus upptagnings högtid ställer oss inför den verklighet som detta glädjerika hopp utgör. Vi är fortfarande vandrande, men vår Moder har föregått oss och visar oss redan slutmålet för vår vandring: hon upprepar för oss att det är möjligt att nå fram och att vi, om vi är trogna, kommer att nå ändra fram. Den heliga Jungfrun är nämligen inte bara ett exempel för oss: hon är de kristnas hjälp. Och inför vår bön – *Monstra te esse Matrem* (Liturgisk hymn *Ave maris stella*) – varken kan eller vill hon förneka oss sin moderliga omsorg.

När Kristus går förbi, 177:5

När apostlarna har skingrats och den ilskna folkhopen skriker ut sitt hat mot Jesus Kristus, följer Jungfru Maria på nära håll sin Son längs Jerusalems gator. Hon hejdas inte av folkmassans skrämmande och upphör inte att följa efter Frälsaren, medan var och en i mängdens anonymitet gör sig fegt modig för att misshandla Kristus.

Åkalla henne med all din styrka:
Virgo fidelis - Du trogna Jungfru! och be henne att vi som kallar oss Guds vänner verkligen och vid alla tillfällen skall vara det.

Plogfåran, 51

article/marias-upptagning-i-himmelen/
(2025-08-07)